

- Skarżący uważa, że oprócz kompetencji do decydowania o tym, kto otrzyma ASA, zarząd EBC nie delegował na CSO żadnych innych kompetencji w zakresie ASA, ani też kompetencji do zmiany okólnika nr 1/2011 w celu wykluczenia z jego zastosowania niektórych pracowników.
 - W konsekwencji CSO nie miał kompetencji do podjęcia decyzji o niezastosowaniu okólnika nr 1/2011 do skarżącego, gdy okólnik ten powinien być do niego stosowany, gdyby CSO działał zgodnie z uprawnieniami delegowanymi mu przez zarząd.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku zasięgnięcia opinii komitetu pracowniczego z naruszeniem art. 27 Karty i art. 48 i 49 warunków zatrudnienia.
- Skarżący uważa, że gdyby decyzję CSO uznać za decyzję zmieniającą okólnik nr 1/201, nie została ona uprzednio skonsultowana z komitetem pracowniczym. Konsultacja wymagana była w szczególności przed jakąkolwiek zmianą okólnika nr 1/2011, w związku z czym EBC powinien był zasięgnąć opinii komitetu pracowniczego w kwestii tej zmiany.

Odwołanie wniesione w dniu 23 września 2016 r. przez Sergia Siragusę od postanowienia wydanego w dniu 13 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-124/15, Siragusa/Rada

(Sprawa T-678/16 P)

(2016/C 419/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Sergio Siragusa (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)

Druga strona postępowania: Rada Unii europejskiej, Parlament Europejski

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 lipca 2016 r., doręczonego w dniu 14 lipca 2016 r., Siragusa/Rada Unii Europejskiej (F-124/15);
- odniesienie się do istoty skargi i uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia prawa.

Utrzymuje, że Sąd do spraw Służby Publicznej popełnił naruszenie prawa w zakresie kwalifikacji prawnej decyzji Rady zatwierdzającej jego wniosek z dnia 11 lipca 2013 r. o przejście na wcześniejszą emeryturę. W rezultacie uważa, że decyzja odmowna organu powołującego z dnia 12 listopada 2014 r. w sprawie jego przejścia na wcześniejszą emeryturę powinna zostać zakwalifikowana jako akt niekorzystny wycofujący wcześniejszą decyzję, w której wyrażono zgodę na wcześniejsze przejście na emeryturę, a nie jako decyzja potwierdzająca dorozumianą decyzję oddalającą.

Wnoszący odwołanie utrzymuje wreszcie, że ponieważ omawiana decyzja z dnia 12 listopada 2014 r. została w ten sposób zaskarżona w terminie, skarga wniesiona w pierwszej instancji jest dopuszczalna i powinna zostać zbadana co do istoty.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2016 r. – Athletic Club/Komisja
(Sprawa T-679/16)
(2016/C 419/73)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Athletic Club (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Lucas Murillo de la Cueva i J. Luis Carrasco)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C (2016) 4046 wersja ostateczna z dnia 4 lipca 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) udzielonej przez Hiszpanię na rzecz określonych klubów piłkarskich w zakresie dotyczącym Athletic Club;
- stwierdzenie nieważności art. 4 i 5 decyzji Komisji C (2016) 4046 wersja ostateczna z dnia 4 lipca 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) udzielonej przez Hiszpanię na rzecz określonych klubów piłkarskich w zakresie, w jakim nakazano w niej zwrot pomocy udzielonej, jak podniesiono, na rzecz Athletic Club oraz zniesienie opodatkowania od osób prawnych w odniesieniu do klubów działających bez celu zarobkowego, którym objęty był Athletic Club;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji C (2016) 4046 wersja ostateczna z dnia 4 lipca 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) udzielonej przez Hiszpanię na rzecz określonych klubów piłkarskich. W zakresie dotyczącym strony skarżące owa pomoc polegała na uldze podatkowej uzyskanej przez nią w rozpatrywanym okresie, jako że była ona objęta opodatkowaniem jako stowarzyszenie działające bez celu zarobkowego, a nie ogólnym opodatkowaniem od osób prawnych.

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podniosła pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE

- W tym względzie podniesiono, że w geograficznych ramach odniesienia (Vizcaya) środek rozpatrywany w decyzji nie może zostać uznany za selektywny, ponieważ wszystkie kluby piłkarskie są osobami prawnymi bez celu zarobkowego poddanyymi tym samym regulacjom i rodzajom podatku od osób prawnych.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust.1 TFUE

- W tym względzie podniesiono, że różnica w opodatkowaniu pomiędzy osobami prawnymi działającymi bez celu zarobkowego a spółkami akcyjnymi jest uzasadniona zasadniczymi odmiennościami istniejącymi pomiędzy tymi dwoma typami osób prawnych.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE

- W tym względzie podniesiono, że środek rozpatrywany w decyzji nie zakłóca konkurencji i nie wpływa na handel między państwami członkowskimi.